

[Gillstrup]

ler for deres billetter, og hvad der ellers kan være tale om. Men hvor stor en pengeforskydning forventer ministeren der kommer for året 1990 som et resultat af det ændringsforslag, som han har stillet?

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er klart, at i teorien kan et folketingsflertal ændre ved en beslutning, der er taget af et andet folketingsflertal, men jeg føler nu trang til at gøre opmærksom på og også bede ministeren om at bekræfte det, at det er skik her i dette Folketing, at når der er indgået forlig om en ting, så respekterer også et andet folketingsflertal det forlig. Det vil jeg gerne bede ministeren bekræfte.

Vi plejer at overholde de forlig, vi har indgået, selv om der kommer nogle andre mennesker og sidder på regeringsmagten. Er det ikke rigtigt, hr. minister?

Formanden:

Samtale foregår ikke via talerstolen!

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Så vil jeg gerne spørge fru Ingerlise Koefoed, om det var et tilsagn fra SF's side om, at hvis vi får et flertal bestående af det, man kalder det røde flertal, S-SF, så vil man respektere alle de forlig, som Fremskridtspartiet har indgået med den nuværende regering, som derefter altså er i mindretal. Og det vil man altså gøre, fordi det nu engang er skik her i huset. Er det indholdt af det budskab, som fru Ingerlise Koefoed kom med, så vil Fremskridtspartiet kunne leve med, at det også gælder for musiklovsområdet.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Med fare for at kalde hr. Glistrup på talerstolen med en meget lang remse om alle de forlig, som Fremskridtspartiet skulle have indgået med regeringen, vil jeg sige, at mit indtryk er, at det ikke drejer sig om mange, og mit indtryk er, at det oftest drejer sig om meget kortvarige forlig, f.eks. det finanslovsforlig, der tales så meget om. Det har mig bekendt kun gyldighed indtil den 1. januar 1991. Og da jeg ikke har meget

håb om, at der kommer ret mange folketingsvalg og ret mange røde flertal inden den tid, tror jeg ikke, der er nogen fare for, at jeg skal komme til at blande mig i det forlig.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

En dybtfølt tak til fru Ingerlise Koefoed.

Hvis vi nogen sinde føler jorden brænde under os med udsigt til et snarligt S-SF-flertal, så skal vi nok sørge for nogle langsigtede forlig forinden, som så vil blive respekteret. Tusind tak.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Hr. Glistrup stillede mig et spørgsmål, som tydeligt bærer præg af, at han ikke har deltaget i udvalgsarbejdet. Det skal jeg så ikke bebrejde hr. Glistrup, for somme tider kan man jo blive nødt til at erstatte sin egen ordfører.

Men sagen er, at jeg meget detaljeret har oplyst om de ting i udvalget, og derfor har jeg ikke tallene ved hånden her, men de kan klart fås ved at interessere sig for, hvad Fremskridtspartiets udvalgsmedlem har deltaget i. Men jeg kan sige i runde tal, at budgettet, som det kendes i øjeblikket, er på ca. 61 mio. kr. på dette område og må forventes at blive forøget med ca. 1 mio. kr.

Hr. Glistrup har jo selv givet svaret. Det er nemlig ikke muligt fuldt ud at oplyse, hvad tallet vil være, da der er tale om et regnskabstal for 1990. Men partierne har været enige om, at dette var udgangspunkt for 1991.

Må jeg så sige til spørgsmålet om forlig: Dem skal man selvfølgelig holde, ellers er de ikke noget værd. De kan være kortvarige, de kan være langvarige. I denne sag, i sagen om teaterloven og på andre områder har vi tilkendegivet, at vi vil tilstræbe – af hensyn til, at man kan planlægge i de kulturelle institutioner, hvor alsidige de end er, mere langsigtet, end man hidtil har kunnet – at tilrettelægge en sådan profil for de enkelte budgetår, at det er lettere for tilskudsmodtagerne at administrere.

Men som det nu engang er – og som det rigtigt er – er det selvfølgelig med den nødvendige respekt, man må have for, at andre kan lave om på det.

Hermed sluttede forhandlingen.